

Scénář k rozhlasové reportáži Josef Nekl

Pan Josef Nekl se narodil v Konici v roce 1951. Na základní školu chodil pan Nekl v Konici.

Vzpomínám rád na učitele z hlediska třeba těch předmětů jako je zeměpis a nejvíc na fyziku. To byli takoví lidé, kteří žili v té době skoro jako vědátři.

Když dokončil základní vzdělání šel do učení a vyučil se strojním zámečníkem. Pan Nekl pracoval v Šenovské Tatře zhruba šest let. Použil v ní všechny své zkušenosti se svařováním. Byl pracovitý, jeho práce ho bavila.

Já když jsem v té Tatře dělal a všechno, co jsem dělal. Jak se říká, dělal jsem rád. Ta výroba se měnila, dělal jsem třeba na výrobě rámců pro nákladní vozy. Tam ta pracovní doba rychle uteče, i když je to namáhavé.

Ihned po nástupu dobrovolně organizoval sportovní činnost v Tatře, která ho velmi naplňovala.

Já jsem tím sportem žil. Ráno, večer, celá ty léta letoucí. To znamená: já jsem to nedělal jednorázově. Pořád jsme vymýšleli, co bychom pro ty lidi udělali. Měli jsme strašnou radost, když tam přišli zaměstnanci Tetry, i se svými rodinami, a třeba někteří už byli v důchodě. Přišli, přinesli si plavky, my jsme je dali do kategorie senior. Vlezli si do vody. Bylo to úžasné – například v tom plavání.

Nyní se podíváme na to, jak prožíval pan Nekl důležité mezníky našich dějin.

Srpen 1968

Tam se tehdy i střílelo, třeba v Prostějově. Můj kamarád, který byl na vojně v té době, tak ho zastřelili. Byl na opuštěném, byl v restauraci a vyběhl – bylo to přímo u divadla v Prostějově a jak vyběhl ven, tak ho zasáhla kulka a zemřel na místě.

Sametová revoluce

Já jsem v té době byl strašně rád. Já jsem měl veliké problémy politické za nějaké mé názory, ale nemluvím teď o politice, ale spíše za názory sportovní. Jak by se měl dělat ten sport... a to se nesetkávalo moc s užitkem...